De Arubaanse Courant

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N.V.
Redacteur: A. Cloo (Tel. thuis: 1481)
Abonnement: ƒ 2.50 per maand.

DAGBLAD VOOR ARUBA

Bureau Oranjestad: Nassaustraat 97, Tel. 1282
Bureau San Nicolas: „Esquire", Mainstr., Tel. 5112
Gedrukt bij de „Aruba Drukkerij" N.V., Tel. 1277

11e Jaargang — WOENSDAG 23 APRIL 1952 — No. 1321

Complex

* * Een bericht uit Kingston: „In Montego Bay, hier op Jamaica, zal een luxe hotel worden gebouwd met twintig afzonderlijke villa'tjes. Het project wordt uitgevoerd door een Amerikaanse Maatschappij. Achter de bouw zal veel vaart worden gezet; men wil het hotel namelijk klaar hebben voor het komende touristenseizoen."

Dan een bericht uit Oranjestad (Aruba): „Mr Papier, die door het publiek wordt beschouwd als de promotor van de Amerikaanse hotelplannen, zal Donderdag 24 April naar de V.S. vertrekken; hij heeft de concessie (in concept en in het Engels vertaald) meegenomen. Het is niet bekend hoe lang de reis zal duren".

Een bericht uit St. Maarten: „Op bescheiden schaal zal worden getracht door de bouw van een nieuw hotel het touristenverkeer op ons eiland te bevorderen; het is niet onwaarschijnlijk, dat enig kapitaal uit Nederland kan worden verkregen."

Een bericht uit Willemstad (Curacao): „Men begrijpt hier niet waarom de hotelplannen zijn gestrand (als ze zijn gestrand — men weet het niet). De zaak is toch vrij eenvoudig geworden. De Eilandsraad Aruba en die van Bonaire zijn voor, Curacao heeft enkele bezwaren, maar die zijn niet van die aard, dat de Amerikaanse plannen daardoor zouden kunnen afspringen. Immers, als mr Papier nu maar die millioen dollar stort (garantiesom) bij de Curacaose Bank, dan zijn wij ervan overtuigd, dat de Eilandsraad Curacao de plannen zeker zal steunen. Het hangt dus af van dat millioen en waar de Amerikaanse financiers klaarblijkelijk verscheidene millioenen dollars willen besteden, zal dat garantiesommetje er niet zo zeer op aankomen. Men kan dat beschouwen als de bekende kosten die aan de baat vooraf gaan."

Een bericht uit Amsterdam: „Het is nu wel zo goed als zeker, dat de heer Fred. Roozen van het Victoria Hotel, die thans in de V.S. verblijft, directeur zal worden van het op Curacao te bouwen touristenhotel".

Een bericht uit Caracas: „Wij vernemen, dat een Venezolaanse onderneming een bijzondere belangstelling aan de dag heeft gelegd voor de bouw van een groot hotel op Curaçao en eventueel ook op Aruba."

Een bericht van een onzer lezers: „Ik heb er tabak van. Iedereen heeft een hotel-complex te pakken. Ik geloof niets meer voordat ik met m'n eigen ogen zie, dat er een begin is gemaakt met het bouwen van het complex . . ."

Over complexen gesproken . . . !

Weer ontplofte een atoombom

Doeltreffende oefening voor lucht- en landstrijdkrachten

NEW YORK, 23 April. — De grootste atoombom, die ooit boven de Verenigde Staten is afgeworpen, is Dinsdag om 12.59 uur Cur. tijd op het proefterrein bij Yucca Flats in Nevada tot ontploffing gekomen. De explosie werd via de radio gehoord en de vervolgens ontstane wolk kon op het televisiescherm in New York worden waargenomen. Twee uren na de ontploffing werden 1500 man in tientallen legerwagens overgebracht naar posities, dicht bij de plaats der ontploffing. De lucht was helder en er woei slechts een licht briesje, hetgeen de omstandigheden ideaal scheen te maken voor 120 valscherm springers, die voor het eerst in de geschiedenis kort na een atoomontploffing een sprong maakten.

Kort vóór de explosie deelde Gordon Dean, de voorzitter van de commissie voor atoomenergie mede, dat de bom de machtigste was, die ooit in de Verenigde Staten was beproefd. „Zij zal geweldiger zijn dan de beide bommen, die Hiroshima en Nagasaki in 1945 hebben verwoest en ook krachtiger dan de twee atoombommen, die in de zomer van 1946 bij Bikini werden beproefd", aldus Dean.

De televisie-beelden van het proefterrein, die door micro-radiogolven over sneeuwbedekte bergen naar Los Angeles werden gerelayeerd en vandaar over drie het gehele land omspannende netwerken, liepen tot kort voor de ontploffing op een mislukking uit. Maar enkele seconden voor de bom werd afgeworpen, werd het beeld weer duidelijk en kon de ontploffing uitstekend op het televisiescherm in New York worden gezien. Het was de eerste „openbare" vertoning van de kracht ener atoombom.

Koningin Juliana te gast bij het Canadese volk

OTTAWA, 22 April. — Koningin Juliana is te Ottawa aangekomen. Zij was tevoren met de prins uit Los Angeles teruggegaan naar Detroit, waar zij overstapte in een Canadees toestel, vergezeld door minister Stikker, de heren Tets en mr Tellegen en jkvr. Roëll. Zij werd op het vliegveld van Detroit o.m. opgewacht door de Canadese minister van buitenlandse zaken, Pearson, en de Nederlandse ambassadeur, Lovink. De prins vloog van Detroit door naar New York.

Van het vliegveld van Detroit zond het koninklijk paar een danktelegram aan president Truman, luidend: „Diep geroerd door ondervonden hartelijkheid en prachtmanifestatie vriendschap voor ons land. De zeer vriendelijke en hartelijke verwelkoming, die gij en mevrouw Truman ons bereid hebben, bleek karakteristiek voor de ontvangst door de bevolking in alle steden en plaatsen, die wij bezochten".

Bij het vertrek uit Detroit in regenachtig weer was slechts een klein officieel gezelschap ten afscheid aanwezig. In het Canadese toestel kon de Koningin een Canadese radio-omroeper horen aankondigen, dat de Koningin van Nederland, „wier dochter Margriet in dit land geboren werd", spoedig te Ottawa aankomt.

Op het Rockcliff Airport van Ottawa werd Koningin Juliana verwelkomd door de gouverneur-generaal, Vincent Massey, premier St. Laurent, de minister van defensie, Brooke Slaxton, en de ambassadestaf alsmede een legertje fotografen, camera- en radiomensen. De Koningin uitte voor de microfoon haar blijdschap over haar terugkomst in Canada. Vervolgens begaf het gezelschap zich per auto naar Rid Eau Hall, de residentie van gouverneur-generaal Massey, bij wie de Koningin deze week te gast zal zijn.

WIJZIGING LUCHTPOSTSLUITING

In verband met de veranderde K.L.M.-diensten op Suriname en Europa (zie onze krant van gisteren) zijn ook de tijdstippen gewijzigd waarop de mail op het postkantoor moet zijn. De postsluitingen voor Suriname zijn thans: Donderdag en Zaterdag om 15.30 uur. Voor Europa: Dinsdag 14.00 uur; Donderdag en Zaterdag 16.00 uur.

VAN DE R.T.C.

Om tijd te winnen zal andere werkwijze worden gevolgd

's-GRAVENHAGE, 23 April. — De voorzitters van de delegaties ter RTC besloten aan de delegaties voor te stellen ter bespoediging van de behandeling een andere werkwijze te gaan volgen. Volgens het voorstel zou de tweede lezing van de punten van het werkstuk niet meer geschieden door de twee secties, doch door de delegaties afzonderlijk. De verslagen gaan dan naar de centrale sectie die daarvan een samenvattend rapport opmaakt. Daarna wordt deze samenvatting behandeld in vergaderingen van de gecombineerde secties.

Dinsdagavond was er alleen een korte vergadering van de delegatie van de Nederlandse Antillen. Voorts was er een informele cocktailpartij van zes tot negen uur ten huize van de heer N. Debrot, waarop minister Peters en zijn echtgenote met hun beide oudste dochters en alle leden van de delegatie van de Nederlandse Antillen behalve de beide heren Eman en de heer Gerharts aanwezig waren. Woensdagmiddag zal de subcommissie Aruba vergaderen. Donderdagavond is er een informele receptie ten huize van minister Peters. Maandagavond zullen de drie delegaties een excursie maken naar Werkspoor te Utrecht en Maandagavond houdt de Antilliaanse delegatie een grote receptie in Kasteel Oud Wassenaar, waarop ongeveer 200 gasten worden verwacht, autoriteiten en anderen die in betrekking staan tot de Nederlandse Antillen.

Maandagavond bood de heer Pos aan alle leden van de Surinaamse delegatie een rijsttafel aan in een Indonesisch restaurant in Den Haag, waaraan inderdaad alle leden van de Surinaamse delegatie deel namen. De maaltijd had een zeer geanimeerd verloop.

PARKEERPLAATS EN LAMPJES

Wij geven twee suggesties van lezers door aan de bevoegde instanties:

Zou het niet mogelijk zijn de ruime vlakte voor de R.K. kerk aan de Boerhaavestraat te bestemmen als parkeerterrein? Het verkeer zou daarmede ten zeerste gebaat zijn, want de meeste autorijders weten geen raad met hun wagen als ze de kerk willen bezoeken.

Zou het niet mogelijk zijn een lampje te hangen boven de wijzerplaten op de Willem III? Zodat men ook 's avonds kan zien hoe laat het is?

„MOOI, GEZOND EILAND IS ARUBA"

Wij kregen bezoek van de heer Richard De Corum, redacteur aan de Guiana Graphic (Georgetown, Br.-Guyana), die thans met vacantie op ons eiland vertoeft. Zijn indrukken: „Aruba is een prachtig eiland om er enige tijd door te brengen; tourisme op grote schaal zou de welvaart ongetwijfeld nog veel meer bevorderen. Ik werd getroffen door de heerlijke baaien en Palmbeach. Het is mijn overtuiging, dat heel wat buitenlanders op Uw mooie, gezonde eiland enige weken willen doorbrengen. Maar dan moeten ze eerst wat van Aruba weten, nietwaar?"

Alweer dus: er moet veel meer propaganda worden gemaakt.

Filiaal van de boekerij te St. Nicolaas voorziet in een behoefte

Bibliotheekwezen groeide zeer snel in vijf jaren tijds

Er was niet bar veel belangstelling voor de openstelling van het „bijkantoor" van de Gouvernementsboekerij aan de Van Speykstraat (tegenover het politiebureau) te Sint Nicolaas. Er is echter voldoende reden om te vertrouwen dat binnen korte tijd heel wat meer mensen de weg naar het „filiaal" zullen vinden om zich op te geven als lid en om boeken te halen, c.q. te ruilen. Ten behoeve van de bewoners van „Aruba's tweede stad" werden de kosten aan de dag gelegd voor verbouwing enzovoort en het ligt in de reden, dat de betreffende ambtenaren verwachten, dat het gebaar van de overheid om toestemming te geven tot het uitgeven van de „filiaal"-gelden op prijs zal worden gesteld.

Over de opening van het filiaal te Sint Nicolaas van de Gouvernementsboekerij schreven wij reeds een en ander de vorige week. Door gebrek aan plaatsruimte (onze krant begint al te klein te worden!) moesten wij het verslag van de opening laten staan. Wat in het vat zit verzuurt niet - daarom gaat hierbij het bedoelde verslag.

Wij zagen onder de aanwezigen o.m. de heer Gezaghebber a.a., mr P. G. Hooghoudt, de Inspecteur van het Onderwijs, dr W. J. Goslinga, Eilandssecretaris Kerstens, bibliothecaris dr Johan Hartog en echtgenote, de heer G. Kok, schoolopziener, de heer B. Teagle namens de Lago-directie en enige hoofden van scholen.

De kleine plechtigheid werd geopend door dr Goslinga, die sprak over de snelle groei van het bibliotheekwezen op de Antillen en in het bijzonder over die van Aruba. Hij merkte op, dat voor de oorlog slechts een gering bedrag werd uitgetrokken voor de onderhavige arbeid (in die tijd heeft het A.N.V. hier veel gedaan op bibliotheekgebied), maar dat nu op de begroting al een post voorkomt die de moeite waard is. Veel lof heeft spr. voor het werk van dr Hartog, die veel heeft verricht om de bibliotheek een onmisbare plaats te geven in deze gemeenschap; de actieve bibliothecaris werd in de opbouw-periode op uiterste verdienstelijke wijze geassisteerd door zijn echtgenote.

Dr Goslinga geeft toe, dat de behuizing van het filiaal te klein is en dadelijk voert hij een tweede bezwaar aan: vooral ten behoeve van de „shift-workers" zou men eigenlijk dag en nacht geopend moeten zijn. Het eerste probleem kan worden opgelost (men kan eventueel spoedig uitbreiden), maar het zal niet eenvoudig zijn om over voldoende ambtenaren te beschikken waardoor lange uitleentijden worden verkregen.

Mr Hooghoudt zeide verheugd te zijn, dat de opening van het filiaal nog had kunnen plaats vinden voor de overdracht van de desbetreffende dienst; hij dankte de Inspecteur (die zeide namens het Centraal Gezag te hebben gesproken) voor diens komst en wenst dr Hartog alle succes toe bij de uitbreiding van zijn werkterrein.

De bibliothecaris, daarna het woord nemende, memoreerde, dat een jaar of vijf geleden het denkbeeld om in Oranjestad een bibliotheek in te richten, absurd werd genoemd. „Dat was al te gek — hetzelfde begrip, dat ruim 125 jaar geleden werd gebezigd toen ds Bosch een bezoek aan Aruba bracht (waarover hij op de hem eigen oubollige wijze in een boekje heeft verteld) en constateerde, dat alleen de Commandeur de krant las; de andere eilandbewoners waagden zich daaraan niet: men werd er immers gek van".

Die tijd is gelukkig voorbij; de bibliotheek heeft al meer dan duizend lezers, waarvan (en dat is niet onbelangrijk) ongeveer de helft kinderen zijn. Spr. sprak woorden van dank aan het adres van de heren onderwijzers (die een belangrijk aandeel hebben gehad bij het propageren van de bibliotheekarbeid onder de schoolkinderen) en de heer Teagle (de Lago-directie heeft steeds een warme belangstelling aan de dag gelegd voor alles wat plaats vindt buiten de Colony en dus ook voor de bibliotheek).

Ieder lid van Sint Nicolaas kan boeken aanvragen, die in Oranjestad voorhanden zijn; men vult daartoe een eenvoudig formuliertje in en op de volgende uitleendag kan men het gevraagde werk afhalen. Het is alles heel simpel opgezet — uitsluitend om het 't publiek zo goed mogelijk naar de zin te maken. Wat toch eigenlijk ook de opzet is van het bibliotheekwerk op Aruba!

Met idealen kun je geen brood beleggen

Een kijkje in de keuken der journalistiek

door
HALBO C. KOOL

De pers loopt nog altijd met een soort van stralenkransje om haar hoofd. In een tijd, die nog niet zo ver achter ons ligt, heette zij in de wandeling wel de Koningin der Aarde. Sindsdien heeft de concurrentie van de film, en vooral van de radio, wel wat van dit aureool afgeknabbeld, maar nog altijd zit er op de facade van de publiciteit voldoende klatergoud, om de goegemeente een beetje te verblinden. En om de journalist zelf hangt nog steeds een waasje van romantiek, zo van de man die er dan toch maar zelf bij is geweest en die het dus weten kan.

Een jonge Amerikaanse journalist heeft een heel bezadigd boekje open gedaan over zijn vak, over de ontnuchteringen en de schaduwzijden daarvan. Het is een roman — The Big Wheel — die na een aantal herdrukken van de oorspronkelijke uitgave nu ook als een goedkoop pocketboekje in de handel is gebracht. De schrijver, John Brooks, is een jongeman, die zijn sporen in de journalistiek al heeft verdiend, door een tijdlang te werken op de redactie van een paar van de grootste Amerikaanse weekbladen: Time en The New Yorker. Hij laat zijn roman nu spelen op de redactie van een denkbeeldig weekblad: Present Day. Maar laat U niet om de tuin leiden: dit boek is kennelijk geen denkbeeldig verzinsel, maar duidelijk een nauwelijks verdichte autobiografie. Daar draagt het alle kenmerken van: om te beginnen is het bepaald geen sensationele geschiedenis, waartoe de fantasie al licht neigt, maar eigenlijk een heel simpel verhaaltje, gegrond op een gedegen kennis van zaken uit de keuken der journalistiek. Verder is het boek helemaal niet groots van conceptie, maar daarentegen wel levenswaar van toon en scherp van observatie. Tenslotte is nauwelijks een enkel portret in dit boek goed uit de verf gekomen; alle figuren erin worden beschreven met die uiterlijke nauwkeurigheid zonder innerlijke diepte, waarmee de meeste mensen hun collega's plegen te zien — in tegenstelling dan tot, laat ik zeggen: hun vrienden. Maar wat wel goed uit de verf gekomen is, waar dit hele boek om draait, dat is het weekblad zelf, die publiciteitsmachine, waartegen geen mens — ook de hoofdredacteur zelf niet — is opgewassen: Present Day. Het Grote Rad!

John Brooks presenteert ons zijn held — Dickie Peters — als een jongeman, die, net als hij zelf, na de tweede wereldoorlog in Amerika teruggekomen, herbegint als redacteur aan een provinciale krant. Zijn neef Ed Masterson, de vermaarde hoofdredacteur van Present Day, nodigt hem een paar maal op bezoek en dan nog een weekend te logeren. Die logeerpartij moet dienen om eens rustig met de jongeman te praten en hem een baan op de redactie van Present Day aan te bieden. Dat is een verleidelijk aanbod, maar met haken en ogen. Het is een van de meest begeerde en best betaalde posities in de Amerikaanse journalistiek, maar het blad zelf staat aangeschreven als bekrompen, kortzichtig en reactionnair. Dick aarzelt en vraagt anderen om advies. Ook één van zijn vroegere professoren, een uitgesproken progressief man. Die vindt het eenvoudig verraad, om naar Present Day te gaan. Maar Dick, die in de oorlog als soldaat zo het een en ander heeft meegemaakt, ergert zich aan de sfeer van huisbakken categoriegeest, waarin deze hooggeleerde voort vegeteert. En het is een soort van uitdaging van Dick als hij hierna toch accepteert, ook in het welbewuste besef, dat het een kans is om vooruit te komen in de wereld. En dan, op de redactie van Present Day, beginnen al dra zijn ontnuchteringen. Hij komt in aanraking met de grote en de kleine interne intrigues; hij leert het sadisme kennen van een médiocre redactiechef die bevrediging vindt in het koeioneren van zijn ondergeschikten; hij heeft zijn eerste conflict, wanneer hij opdracht krijgt de brieven van een correspondent in Europa zo te bewerken, dat hun tenenr er volkomen door zou veranderen. Het is een reeks artikelen over Oost-Europa, geschreven met grote objectiviteit en zakelijkheid, maar in een stijl die wat rammelt. De opdracht, die Dick krijgt, is echter niet alleen het bijvijlen van die stijl, maar daarnaast ook het schrappen van passages, die lichtpunten aangeven en het aandikken van de criticerende gedeelten. Een oordeel dat licht en donker tegen elkaar afwoog, zou op die manier zonder meer zwart worden. Of, zoals de redactiechef het zegt: „Wij zetten de lezers alleen maar voor, wat zij willen horen. Zij houden ervan dat hun boeven volslagen boefachtig zijn en doodsimpel, en niet dat zij boefachtig zijn en gecompliceerd."

Het is een opdracht, die Dick voor een innerlijke tweestrijd stelt. Hij voert het karweitje eerst wel uit, maar neemt zijn kopij dan toch weer terug. Op het laatste ogenblik bedankt hij dus voor de oneer. Goed, men gunt hem die kleine weelde, van een keer zich zelf te mogen zijn, maar de redactiechef waarschuwt hem dat hij het zó nooit ver zal brengen op Present Day, en: „Het is niet zo maar een gedachte van de hoofdredacteur, dat deze brieven moeten worden herschreven, op die manier — nee, het is een gedachte die automatisch zou opkomen bij iedere hoofdredacteur van Present Day, of hij nu Masterson heet of niet. Het is niet de gedachte van een mens, maar van de positie die hij bekleedt."

Ditzelfde thema, van de publiciteitsmachine die meent haar employé's tot geestelijke slavernij te mogen dwingen, komt tegen het einde van het boek nog scherper naar voren. De lezer heeft dan inmiddels al een heel panorama gekregen van de redactiestaf, van het bedrijf als totaliteit en van de verhoudingen daar binnen. Nu ontstaat er een nieuw conflict van groter allure. Eén van de redacteuren, Herb. Kathman, krijgt ontslag. Het is eigenlijk een streek van de redactiechef, die een persoonlijke rekening met hem te vereffenen heeft. Herb. is komen aandragen met een boekje, dat hij zelf nogal nonsensicaal vindt, maar ge-

(Vervolg op pag. 3)

Feuilleton

16

LODEWIJK XVI

WIEN DE VALBIJL WACHT

De grote vraag was: wie zou hem leiden?

Daar stond de jongeling, verbluft, alleen op een hoogte met 'n hele natie tegenover zich. Hij had nog nooit beslissingen hoeven nemen, nooit handelend hoeven optreden, er was altijd iemand geweest, die over hem baasde — vader, moeder, broer, vrouw; maar nu was hij koning, alleen en volkomen meester over het rijk, en de hele wereld verwachtte, dat hij zou heersen en bevelen. En hij wist in de verste verte niet, hoe de staatsmachine werkte, hij had geen kennis van financiën en wetgeving, hij wist niets van de ingewikkelde problemen, die schreeuwden om een oplossing! Wie moest hem de weg wijzen?

De ministers en ambtenaren van zijn grootvader vertrouwde hij niet in 't minst. Aan 't hof vond hij niemand, die hem tot mentor zou kunnen dienen. Hij had nooit met personen van gewicht omgegaan; enkele dergenen, die op het lijstje stonden van door zijn vader goedgekeurden — Maurepas bijvoorbeeld — waren zolang hij leefde nooit aan 't hof geweest.

Omdat Lodewijk geen anderen raad wist, raadpleegde hij zijn schrandere en hooghartige tante Adelaide. Haar vertrouwde hij, en zij kende iedereen. Samen doorspeurden zij het lijstje van wijlen de dauphin — zij schrapten naam voor naam, tot er maar twee overbleven, twee oude heren, Machault en Maurepas. Maar Machault was Jansenist, dus ook hem wees de vrome tante Adelaide af. Toen bleef er alleen nog maar Maurepas.

Op die wijze koos zich de koning een minister en leider, raadsman, voogd, die in de eerste vormingsjaren de lijn zijner regering trekken moest, en een blijvende indruk zou maken op zijn levensloop.

En de aldus gekozen leidsman was een verschrompelde bloem van het oude régime, een aristocraatje met een scherp tongetje. Hij kon uitstekend praten en maakte liefst alles en iedereen belachelijk. Een puntdicht was hem meer waard dan een feit, een grappig woord meer dan een bibliotheek vol wijsheid.

De ruim zeventigjarige, door Lodewijk XV indertijd om zijn spot verbannen, kwam vol zegepralende blijdschap naar Versailles terug. In de ochtend van de 13de Mei liet hij zich aan de koning voorstellen. Al aanstonds werd Lodewijk XVI het slachtoffer van zijn gladde tong.

„Ik kom uwe majesteit bedanken," zei Maurepas poeslief, „dat u mij tot minister-president hebt benoemd."

„Minister-president!" riep Lodewijk ontsteld. „Die heb ik niet nodig!"

„Eh bien," antwoordde Maurepas onverstoorbaar, „dan zal ik uwe majesteit leren, wél een minister-president nodig te hebben."

De koning schoot in de lach. Lodewijk XVI voelde zich bij oude mensen veiliger dan bij jongere — misschien vreesde hij in die laatste mededingers. Dus gaf de koning zich reeds bij de eerste ontmoeting over aan de vaderlijke bescherming van die rappe oude heer, die geneigd was, moeilijkheden op te lossen met anecdotes.

Lodewijk ging hard aan 't werk, herhaaldelijk raad vragend aan Maurepas, wiens kalme zekerheid hem geruststelde. Hij bestudeerde met ijver zijn vak, om, zoals hij zei, „mijn volk gelukkig te maken". In de eerste paar maanden schreef hij aan zijn minister van buitenlandse zaken niet minder dan zestig brieven — onbeholpen van stijl, maar oprecht en degelijk — over politiek.

Het meest verdiepte Lodewijk zich in de financiën. Hij ploeterde staten en balansen door, maar zonk steeds dieper weg in een moeras van onbegrepenheden.

Eén indruk liet de vloed van cijfers bij de jonge koning achter: dat de beslissingen te hoog waren en de inkomsten der regering te laag; dat er dus dringend bezuinigd moest worden. En al leefde hij totaal buiten het volk, hij begreep toch wel, dat de Fransen bezuiniging en verlichting van belastingdruk warm toe zouden juichen. Langs die weg van gedachten kwam hij er toe, de natie een geschenk te geven. Het was gebruikelijk, dat een nieuwe monarch een belasting oplegde, de „Blijde Troonsbestijging". Die belasting beliep een veertig millioen francs. In een gedenkwaardig edict, dat Frankrijk doorging als een zucht van hoop, zag Lodewijk XVI van zijn recht op de „blijde troonsbestijging" af, en beloofde tegelijkertijd, de financiën te zullen saneren door de nationale schud af te doen en tot belastingverlaging te geraken door verregaande bezuinigingen.

Het volk jubelde. Voor 't eerst in vele jaren werd de Fransen uitzicht geopend op belastingverlaging! Zij juichten hun jonge vorst toe als een redder uit de nood. En toen Marie Antoinette eveneens afzag van haar belasting-privilege, bekend onder de naam „de Ceintuur der Koningin", was het opgetogen volk geheel overtuigd: eindelijk was er een nieuwe en betere dag aangebroken.

De slimme en ervaren Maria Theresia echter zag in die laaiende geestdrift een ongunstig teken. Het volk, zei ze, kon wel wonderen gaan verwachten van zijn jonge koning. Zij ried Marie Antoinette aan, tegen Lodewijk te zeggen, dat hij „vaste regels opstellen en daar niet van afwijken" moest. Marie Antoinette nam haar moeders mening over, en sprak die na; „maar," voegde zij er aan toe, „ik ben bang, dat hij te zwak en te gemakzuchtig zal zijn."

In het oog der pretlievende hovelingen, die als een onwrikbare muur tussen de koning en zijn volk stonden, begonnen Lodewijk's ijver en werkzaamheid er lelijk uit te zien. Van de eerste week zijner regering af sloegen zij de handen ineen, om de koning te omstrikken en te fnuiken.

Want dát was de tragische arbeid, waaraan zich de hofhouding placht te wijden. Prinsen en hoogwaardigheidsbekleders, die in 's konings onmiddellijke omgeving leefden, mochten aan de feitelijke regering geen deel nemen — dat verboden wet en gebruik. Dus gingen zij klieken vormen rondom personen met invloed, en voerde eenieder een heimelijke, maar niettemin dodelijke strijd om geld en aanzien en macht.

„THUNDERJET" — WONDERKIST

Piloten van de straaljagers krijgen een straffe opleiding

En U moet eens zien wat er in zo'n toestelletje gaat!

VOLKEL, April — Als u niet weet wat er allemaal in een „Thunderjet" zit, kunt u dit, als het u interesseert en u er toestemming voor krijgt, zien op de vliegbasis Volkel. En met ons zult u, als u zeven gebouwtjes in en uit bent geweest, dan zeggen: „Zit dat nu allemaal in één zo'n toestelletje?" Want in die gebouwtjes zit de nieuwe zgn. „mobile training unit", die sinds enige maanden bij de Nederlandse luchtmacht in gebruik is. Dit mobiele demonstratietoestel dient om vliegend en grondpersoneel vertrouwd te maken met de constructie van de „Thunderjet" (F-84), die bij de Nederlandse tactische luchtmacht in gebruik is. Het voornaamste onderdeel ervan is een doorsnede van de motor, een zgn J-35 Allison. In een ander gebouwtje kan men de werking van het hydraulisch systeem zien, weer ergens anders is de electrische installatie nauwkeurig nagemaakt en als men een getrouw copie wil zien van het verwarmings en ventilatiesysteem van b.v. een radiozender en -ontvanger, kan dit ook. En tenslotte kan men het laatste technisch snufje bewonderen, de schietstoel en nagaan, hoe een piloot in nood met een snelheid van 150 meter per seconde uit zijn machine kan worden geschoten.

900 Kilometer

Dit alles vormt tezamen een belangrijk hulpmiddel bij de instructie van het personeel. Het werkt er toe mede de piloot nog meer met zijn toestel vertrouwd te maken en een verklaring te geven van de nukken, die een vliegtuig bij hoge snelheid schijnt te hebben. ‚Schijnt' is inderdaad het woord, want uiteindelijk is voor elk technisch probleem een oplossing, doch we zitten nu eenmaal nog met een aantal aerodynamische vraagstukken, die nog lang niet overwonnen zijn, en het komt er bij het vliegen met straaljagers nu voor een belangrijk deel maar op aan, dat de man in kwestie weet, waar de grens van uiterste bestuurbaarheid van zijn toestel ligt. Dit weet hij pas na een groot aantal vlieguren.

De jonge „Thunderjet" piloten op Volkel hebben voor een deel hun 300 vlieguren in Amerika behaald. Daar zijn ze vertrouwd geraakt met de ingewikkelde „cockpit-drill" met de tientallen klokjes, handletjes en lichtjes, die ze in het oog moeten houden, terwijl ze met een snelheid van een 900 km door het luchtruim razen. En soms moeten ze daarbij ook nog schieten, mitrailleurs laten knetteren, „rockets" afvuren en bommetjes gooien. Dit geschiedt inderdaad, namelijk op een oefenterrein in Duitsland. Voorlopig nog, want het is de bedoeling, dat in de toekomst een tweede schietterrein voor de luchtmacht in Nederland komt. De moeilijkheid is echter daarvoor in dit dichtbevolkte landje een plaats te vinden.

Geslaagde opleiding

De resultaten van de cursus, die op deze M.T.U. gegeven wordt (en waar ook Belgische militairen met eigen instructeurs aan deelnemen), zijn uitstekend, zo vernamen wij van de kapitein Smit, die er de leiding heeft. Bij de eerste cursus, waarvan zeven klassen van vijftien man deelnamen, slaagde 90% en thans zijn 13 klassen van 15 man voor zes weken in opleiding. Het feit doet zich daarbij voor, dat het peil der dienstplichtige militairen daarbij even goed blijkt te zijn als dat van het beroepspersoneel. Zoals Soesterberg de bakermat was van de Nederlandse luchtmacht, zo is thans op Volkel de grondslag gelegd voor de tactische luchtmacht. De opbouw ervan is weliswaar nog in het beginstadium, doch als men ziet, hoe enthousiast op deze basis gewerkt wordt, hoe efficiënt de uren ingedeeld worden en hoe elke minuut uitgebuit wordt en als men verder nog weet, dat de Nederlandse tactische luchtmacht al maanden lang aan de spits staat wat vlieguren betreft van de Westeuropese tactische luchtmachten (Nederland, Engeland, België Frankrijk en Noorwegen); dan kan men de toekomst van dit jonge onderdeel van de Nederlandse luchtmacht met vertrouwen tegemoet zien.

Journalistiek

(Vervolg van pag. 2)

knipt als een bron van aanhalingen voor Present Day. Met een soort van nonchalant en oprecht cynisme heeft hij dat precies zo gezegd tegen de redactiechef. En die heeft het gesprek ijlings, en quasi terloops, overgebriefd aan Masterson. Onze hoofdredacteur steigert van verontwaardiging: kan hij niet eens meer op zijn eigen mensen vertrouwen? Wat moet er van zijn blad terechtkomen, als de redacteuren geen geloof hebben in het werk dat zij doen? Er uit met die vent!

Dit prikkelt een deel van de redactie tot verzet. Ook Dick. Niet de star-reporter Henry la Pointe. Die stelt zich op het standpunt, dat directie en hoofdredacteur zich niet door hun employé's de wet kunnen laten voorschrijven. Het argument dat die employé's hun particuliere opvattingen toch niet kunnen laten voorschrijven door de bedrijfsleiding, gaat volkomen langs hem heen. Er is een groep in de redactie, die dit argument wel voelt, en zelfs heel scherp. Deze mensen stellen een soort van protest op en verklaren zich solidair met de ontslagene. Dick krijgt van hen opdracht, dit aan Masterson, die in zijn hoofdredactionele kamer zetelt als Zeus op de Olympus, mee te delen. Masterson wil er niet van horen. Hij geeft het papier terug: „Slaap er nog maar eens een nachtje over. Hoe komen jullie erbij, te menen dat jullie protest ook maar een schijn van kans zou hebben? Menen jullie dan, dat je onvervangbaar bent? Sollicitanten genoeg." Zo probeert Masterson deze rebellie in de redactionele gelederen te bedwingen, met een hoogmoedig wegwerpend gebaar.

Maar hij is ook geen Zeus, deze hoofdredaceur van een grote moderne publiciteitsmachine — hij is ook slechts een radertje in het Grote Rad. Dat zal hij dezelfde dag nog merken, dank zij een brief van de Directieraad. Die vindt, dat hij, Masterson, niet doortastend genoeg is opgetreden tegen de rebellie, en draagt hem op, prompt alle ondertekenaars van het protest te ontslaan: „Denkt U erom — zo staat er met krasse duidelijkheid in die brief — dat het goedkoper voor ons is een redacteur te vervangen dan een schrijfmachine." Het is een brief, die Masterson geen andere keus laat, dan zelf met verlof te gaan — een euphemisme voor het aanvragen van zijn ontslag. Zo verdwijnt de Grote Man zelf, tegelijk met het kleine mannetje Kathman, terwijl het Grote Rad ongestoord doordraait. De hele rebellie van de redactie, het heen gaan van de hoofdredacteur — het is niet meer dan een storm in een glas water geweest. Dick Peters werkt nóg aan Present Day, stevig flinke portie scepticisme, maar tja — wat dan? Met idealen kun je geen brood beleggen, zo is het leven nu eenmaal. En zo is Present Day!

VERMEER OF VAN MEEGEREN?

BRUSSEL, 21 April — De kwestie Van Meegeren-Vermeer is weer opgelaaid doordat de Belgische kunstkenner Decoene bewijsmateriaal, dat hij in de afgelopen zes jaar heeft vergaard, heeft tentoongesteld volgens welke de Emausgangers en het Laatste Avondmaal authentieke Vermeers zouden zijn en niet, zoals de kunstexpert Prof. Coremans heeft beweerd, vervalsingen van Van Meegeren.

De Rotterdamse verzamelaar de heer D. G. van Beuningen heeft Prof. Coremans in rechten aangesproken. Van Beuningen stelt dat het Laatste Avondmaal een echte Vermeer is en heeft een jaar geleden gedreigd tegen Prof. Coremans een proces aanhangig te maken, waarin geëist zal worden, dat de expert de fouten van zijn onderzoek zal erkennen. Het proces zal in Brussel worden gevoerd, maar de datum is nog niet vastgesteld. Prof. Coremans is nog niet officieel van het proces van Van Beuningen op de hoogte gesteld en is van mening, dat de zaak waarschijnlijk niet zal worden gevoerd buiten de Nederlandse autoriteiten om.

KORT NIEUWS

— Een 80-jarige inwoner van Dallas (Texas), die met maagklachten bij de dokter kwam, smeekte de geneesheer: „Hou me in leven tot de presidentsverkiezingen in November."

vanavond thuis?

Curom-programma:

11.00 nieuws; 11.05 operette muziek; 11.30 reclame; 12.05 lunchmuziek; 12.30 nieuwsbulletin; 12.45 muziek; 5.30 voor de jeugd; 5.50 radio-variete; 6.20 dinermuziek; 6.45 nieuwsbulletin; 7.00 papiamentse uitzending 7.30 reclame; 8.30 The Voice of the Windwards islands; 9.00 In onze studio; 9.55 nieuws; 10.00 sluiting.

Avros-programma:

16.00 reclame; 16.30 voor de jarigen; 17.00 reclame; 17.15 voor kinderen; 17.25 reclame; 18.10 Lezing; 18.25 V.O.A.; 18.40 nieuws; 19.01 reclame; 19.10 Woensdagavond concert; 20.55 nieuws; 21.00 sluiting.

Radio-Nederland:

19.00 opening; 19.02 nieuws; 19.10 Intermezzo; 19.14 Nederl. Kroniek; 19.22 Metropole orkest; 19.48 Actualiteit; 19.58 Causerie; 20.08 Lichte muziek; 20.18 W. I. rubriek; 20.55 Avondgebed 20.58 Sluiting.

DIVERSEN

Nachtdienst apotheken:

Vandaag hebben nachtdienst: Botica Aruba, Oranjestad. Botica Centraal, San Nicolas.

Spreekuur Gezaghebber:

Vrijdag van 9—12 uur. Van te voren aan te vragen op Tel. 1104 of 1717.

Telegraafkantoor Oranjestad:

Dag en nacht geopend.

Telegraafkantoor San Nicolas:

Elke dag van 7 uur v.m. tot 7 uur n.m.

Wijkverpleging Wit-Gele Kruis:

Oranjestad—Noord: Zr. Hane- San Nicolas—Savoneta Zr. Dixon, St. Maartenstraat San Nicolas.

Particulier: Zr. v. d. Mark, Wilhelminastraat 64. Tel. 1557.

Bezoekuren San Pedro Hospitaal:

Klasse I en II, elke dag 10-11 v.m. 3-4 n.m. 7-8 n.m. Klasse III, elke dag 10—10.30 v.m. 3—3.30 n.m. 7—7.30 n.m.

Lago Hospitaal:

Dagelijks van 14-15 uur en van 18-20 uur.

Sluiting Luchtmail Nederland:

Dinsdag om 2.00 uur n.m.
Donderdag om 4.00 uur n.m.
Zaterdag om 4.00 uur n.m.

Openbare Leeszaal en Boekerij:

Oranjestad: elke dag van 14.30 tot 17.30; Dinsdag en Vrijdag van 19—21 uur; Zaterdagmorgen van 9—12 uur. Leeszaal: elke dag geopend van 9—12 uur en verder op alle uren waarop de uitleenbibliotheek geopend is. Telefoon 1540 en 1580.
Sint Nicolaas: Uitleen en ruil van boeken Dinsdag en Vrijdag van 14.30—17.30 uur. De leeszaal is geopend op dezelfde uren. Telefoon 5277.

De Arubaanse Courant

SECCION PAPIAMENTO

Ta kiko ta pasa den eleccion pa representante di empleadonan na Lago

Ex-miembro di LEC ta protesta severamente contra accionnan corruptivo

En vista di rumores cu ta circula tocante cierto irregularidadnan cu a tuma lugar durante e ultimo eleccion pa miembronan di Comite Consultativo pa Problemanan Special den Lago nos a decidi pa tuma contacto cu fuentenan generalmente bon informa.

Aki nos a tende cu como resultado di varios keho cu a worde recibi despues di e ultimo eleccion, Directiva di Lago a decidi pa nombra un comite interino, consistiendo di diez miembro bao presidencia di Sr. T. F. Eagan kende alavez tabata representante di Compania, pa studia y haci recomendacion pa mehora e sistema electoral. Den curso di siman pasa e comite a reuni pa di promer vez.

Promer orador, despues di remarcanan di apertura di presidente tabata Sr. H. A. Kelly, ex-miembro di LEC. El a aplaudi iniciativo di Directiva pa formamento di e comité. Sr. Kelly a remarca cu dos anja di experiencia den trabaonan di Comite, a haci'e mira e necesidad pa un tal estudio. Pa mehora un sistema, e partinan menos agradable mester worde tuma y examina debidamente. Den linjanan gran di el a comenta tocante e sistema electoral cu ta funciona na Lago desde varios anja. Entre otro el a nota com e comitenan anterior tabata worde teni exclusivamente den man di un cierto grupo chikito cu aparentemente tabata busca interes personal y popularidad. Sinembargo, generalmente semper empleadonan a munstra interes den comitenan, cu excepcion di e Comite pa Lago Sport Park, den cual mayoria di nan no ta interesa pa motibo cu facilidadnan di Lago Sport Park ta worde usa casi exclusivamente door di un cierto grupo.

Tambe den un comite, uno di mas grandi di e tempo, empleadonan a perde tur interes pasobra un cierto grupo tabata worde stroba pa eligi represenatutenan den cual nan tabatin confianza. Ademas e comite aki a extende su terreno di operacion asina tanto cu tabata impractico pa continua. Consequentemente Directiva a tuma e terreno grandi den cual e comite aki tabata funciona y a parti'ele den comite mas chikito, cada uno cu nan ramo particular. Hunto cu esaki un sistema a worde introduci door di cual empleadonan a haya un representacion mas adecuado, y en general e sistema nobo ta traha aplaudible, cu excepcion di algun costumbernan abusivo cu no a worde lubidu door di miembronan anterior.

Sr. Kelly a continua sumarizando algun accionnan cu actualmente ta causando disgusto entre e grupo di empleado:

1. Corrupcion cu voto door di tellers y miembronan di eleccion board.

2. Influencia tellers y instri nan contra procedimientonan establecí di eleccion. Den e caso aki tellers ta worde instrui pa no contacta cierto gruponan di empleado. Esaki a worde haci na gran escala durante ultimo eleccion y varios departamento a manda keho aden.

3. Uso di bebida alcoholico na ora di eleccion. Esaki tabatin como resultado cu otro miembronan di eleccion board y den un instance nasta un oficial halto di Compania a worde molestia.

4. E „employee representation clerk" pa un gran parti tabata tene atras proposicionnan sumeti door di Comitenan actual. Un tal caso a socede recientemente ora dos persona a worde nombra den „eleccion board". E dos personanan aki a worde cambia sin cu e employee representation clerk a tuma contacto cu nan ni tampoco cu nan hefe.

5. Notanan di un reunion entre representantenan di empleado y Directiva a worde duna na un cierto corant local promer cu e notanan a worde aproba, y esaki cu tur probabilidad door di e employee representation clerk.

En vista di e puntonan aki, Sr. Kelly a declara cu un grupo di empleado ta masha malcontento. Tambe, particularmente e grupo di Arubianonan ta masha malcontento cu resultado di ultimo eleccion como un cierto candidato a haya 1361 voto, y nan no ta mira com esaki ta posible. Ademas Arubianonan ta profundamente desgusta pa motibo di conducta di e persona aki durante huelga.

Sr. Kelly a haci dos recomendacion specifico como resultado di e puntonan cu el a trece padilanti, esta:

1. Pa Compania tuma medida imediatamente pa elimina tal sorto di corrupcion door di tellers y miembronan di eleccion board den futuro, y

2. Pa e „employee representation clerk" worde cambia imediatamente for di e posicion aki.

Sr. Kelly a declara tambe cu un cierto grupo, consistiendo mayoria parti di Arubianonan, a duna di conoce cu solamente si e dos recomendacionnan aki worde cumpli, nan ta dispuesto pa sigui coopera cu tal sorto di representacion interno.

(Continua mayan)

Bekendmaking

Volgens opgave van de houder is het door ons uitgegeven Spaarkasboekje No. 6151 in het ongerede geraakt en zal volgens artikel 7 van onze Spaarkas-Voorwaarden, twee maanden na heden als vervallen worden verklaard.

ARUBA BANK N.V.

Aruba, 21 April 1952.

Bekendmaking

Bij rechterlijk vonnis is aan onderstaande personen op Aruba de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen ontzegd voor de tijd achter hun namen vermeld:

LAMPE, Nicasio, vonnis: Transactie voor 2 jaar.
DE PONTE, Antonio, vonnis 29-2-1952 voor 1 maand.
MATHILDA, Antonio, vonnis 29-2-1952 voor 1 jaar en 6 mnd.
STATIUS, Eliano, vonnis 29-2-1952 voor 1 jaar en 6 mnd.
GEERMAN, Aniceto, vonnis 29-2-1952 voor 6 maanden.
WERNET, Henricus, vonnis 7-3-1952 voor 2 jaar.

terwijl bij beschikking van het Plaatselijk Hoofd der Politie op Aruba de rijbewijzen zijn ingetrokken van:

WERLEMAN, Jan Nicolaas, ddo. 20 Maart 1952.
WEVER, Levie Bernardus ddo. 24 Maart 1952.
RICHARDSON, Arthur Edward, ddo. 2 April 1952.
CHIRINO, Casimiro de Jesus, ddo. 2 April 1952.
BOEKHOUDT, Diego, ddo. 5 April 1952.
VAN VUURDEN, Aloicio Prisciliano, ddo. 10 April 1952.
FRANKEN, JAN, ddo. 15 April 1952.

De wnd. Gezaghebber van het Eilandgebied Aruba,
Plaatselijk Hoofd van Politie,
P. G. HOOGHOUDT

AMSTERDAMSE EFFECTENBEURS

Notering 22 April

1. Koninklijke Olie 281¾;
2. Phillips 147;
3. Unilever 176½;
4. Scheepvaart Unie 130⅝;
5. H. V. „Amsterdam" 93½;
6. Ned. Handel Mij 137¾;
7. Nationale Handelsbank 89;
8. Escompto Bank 51¾;
9. Internatio 143;
10. Culturrbank 41⅝;
11. 3% Obl. Ned. Indië 89⁷/₁₆;
12. Alg. Kunstzijde Unie 140;
13. Amsterdam Rubber 84½;
14. Kon. Paketvaart Mij 114¼;
15. K.N.S.M. 124;
16. Deli Maatschappij 70;
17. ANIEM Nat. Bez. 65¾;
18. 3% Obl. Nederland 1947 88¹/₁₆
19. 3½% Dollar Obl. Ned. 93;
20. 3½% Obl. N. I. Spoor —;
21. Amsterdamsche Bank 152;
22. Deli Batavia 97,
23. Overz. Gas Mij 76⅛;
24. Borsumij 108;
25. Gem. Bez. Phillips (Nieuwe aandelen) 142⅛;
26. Lindeteves 118;
27. Billiton II 153;
28. Algemene Exploratie 93;
29. Kon. Java China Paketvaart-Lijnen 128;
30. Rotterdamsche Lloyd 129;
31. Mij Nederland 150;
32. Unilever, (nieuwe certificaten) 171⅝;
33. Kon. Ned. Hoogovens 132;
34. Sedep —;
35. Deli Spoor 40½;
36. Ned. Ind. Spoor 11;
37. Banda Rubber 85;
38. Vorstenlanden 17⅝;
39. Holl. Bank Unie 215½;
40. 3½% Obl. Kon. Olie 104¼;
41. Holland Amerika Lijn 153;
42. Walvisvaart 91.

De Heer en Mevrouw
C. L. JULIAO -- BROEKMAN

hopen op 26 April a.s. het feit te herdenken, dat zij 25 jaar geleden in de echt werden verbonden.

Plechtige H. Mis in de Sint Franciscuskerk te Oranjestad op Zaterdag 26 April 1952 om 7 uur 's morgens.

Receptie in de Tivoli Club, Wilhelminastraat te Oranjestad, van 8 tot 10 uur des avonds.

Gelieve deze mededeling als een persoonlijke uitnodiging te beschouwen.